

РЕШЕНИЕ

№ 34923

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 13.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3604** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 167, ал. 2, т. 2 от Закона за движение по пътищата и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

Образувано е по жалба на А. Д. Р., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. срещу принудителна административна мярка (ПАМ) описана в протокол за блокирани автомобили от 24.01.2025г. на ЦГМ ЕАД, Район 8 + 9, изразяваща се в принудително задържане чрез поставяне на устройство тип „скоба” на лек автомобил марка „Тойота”, с рег. [рег.номер на МПС] , без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач, от служители на Център за градска мобилност ЕАД-гр.С., от "Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в "Център за градска мобилност" ЕАД- Ю. Д. В..

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на наежената ПАМ. Твърди се, че редовно е заплатила таксата за паркиране и престой, което удостоверява с приложена разпечатка от екрана на мобилния си телефон, както и е получил входящ SMS, че на автомобила е поставена скоба след като е изпратил SMS за заплащане на такса за паркиране. Сочи се, че ПАМ е наложен от некомпетентен орган. Претендира отмяна на наложената ПАМ и сторените разноски.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, поддържа жалбата, чрез упълномощен представител и моли съда да я уважи, тъй като има своевременно извършено плащане за престоя на автомобила.

Ответникът по жалбата – "контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" към Център за градска мобилност ЕАД, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Процесуалният представител изцяло поддържа аргументите в отговора по жалбата

относно компетентността на ответника, значението на ЦГМ ЕАД като служба за контрол и дейността, регламентирана в актовете и заповеди на кмета на СО.

Софийска Градска прокуратура –редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

От фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, от лице, за което този акт е неблагоприятен, в законоустановения срок, следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с. з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

Според чл. 124 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество "ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ" ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от Закона за движението по пътищата.

Съгласно Заповед № СОА 18-РД- 95-454/03.08.2018г. /л.33-36/, кметът на СО е одобрил "Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип "скоба". С посочения акт кметът на СО е определил юридическото лице "Център за градска мобилност"ЕАД като орган по смисъла на § 1, т. 1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на ЦМГ с властническите правомощия по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инstrukция за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт" и "Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка /л.50-61/. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на ЦГМ ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността "контрольор автомобилен транспорт". По изложените съображения и съобразявайки приложените по делото споразумение/л.67-68/ и длъжностна характеристика на ответника/л.69-70/- служител към ЦГМ ЕАД, поставил скобата на процесния автомобил- Ю. Д. В., съдът намира, че оспорваният акт (принудителна административна мярка) е наложена от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Между страните не се спори, че на 24.01.2025г. управляваният от жалбоподателката Р. лек автомобил марка „Тойота“, с рег. [рег.номер на МПС] е паркиран на [улица], С., което място попада в т. нар. "Синя зона" на платено почасово паркиране.

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал. 1 от

ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал. 3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл. 167, ал. 2, т. 1 и т. 2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплащана дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. Със Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021г. на кмета на Столична община се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площи – общинска собственост "Синя зона" и "Зелена зона".

Със Заповед № С018РД- 95-454/03.08.2018г. кметът на Столична община одобрява "Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство тип "скоба". В т. 2 от приетите Ред и условия е предвидено, че след констатиране на престои на ППС без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на ЦГМ ЕАД, се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип "скоба". В т. 10 е предвидено, че след изтичане на работното време на съответната зона за почасово паркиране за деня, ППС може да бъде преместено принудително по реда на чл. 118 от НОДТСО, като в тези случаи водачът или собственикът на ППС освен дължимите суми във връзка с принудителното задържане, заплаща и разходите за принудителното преместване, както и таксата за отговорно пазене на специализирания паркинг.

За конкретния случай е представено извлечение от електронната система на ЦГМ ЕАД за 24.01.2025г. /л.40-41/, от която е видно, че за автомобил ДК [рег.номер на МПС] е изпратен SMS за заплащане на почасово паркиране за „зелена зона“, в 11:56:05ч. и изтичащ в 13:02:56ч., в последствие в 12:24:00ч. е изпратен SMS за заплащане на почасово паркиране за „синя зона“, изтичащ в 13:26:01ч.

От извлечението на електронната система на ЦГМ ЕАД се установява, че в 12:22:13 ч. е отбелязано извършване на проверка от служител П. Й., при която е отчетено, че за лекия автомобил ДК [рег.номер на МПС] не е заплатена „синя зона“, за „зелена зона“-платил SMS, в 12:22:26ч. служителят е направил повторна проверка- със същият резултат. В 12:23:37ч. е отбелязано в извлечението на електронната система на ЦГМ ЕАД, че е направено запитване от екип 40 скоби, при което е отчетено отново не е заплатена „синя зона“, за „зелена зона“-платил SMS.

Представен е и Протокол за блокирани автомобили за район 8+9, включващ и [улица] за дата 24.01.2025г. /л.42-43/, в който е посочено, че процесният автомобил е паркиран на въпросната дата в район, в обхвата на "Синя зона", като блокирането е извършено в 12.22ч.

Жалбоподателката е изпратила SMS в 12:23:59ч. за заплащане на паркиране в „синя зона“-според приложената справка/л.124/.

Видно от получени съобщения приложени като снимка от мобилен телефон на жалбоподателката /л.14/, е че в 12.24ч. са получени последователно два СМС-а, първият за заплатена „синя зона“ и вторият за поставена скоба. Това само по себе си сочи, че поставянето на скобата е предхождало заплащането на паркирането в „синя зона“, тъй като същият е изпратен от системата на ЦГМ ЕАД, едва след поставяне на скобата и отразяването на това действие във въпросната система от служителите на дружеството, включващо и техническото време за изпращане и получаване на въпросното съобщение. Това обстоятелство само по себе си установява, че поставянето на скобата е предшестващо заплащането от страна на А. Р. на

паркиране за „синя зона“ за лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] .

Следва да се отбележи, че Протоколът за блокирани автомобили има дата на съставяне и носи подписите на съставилите го лица. От него е виден номерът и марката на автомобила, датата и часът на поставяне на скобата.

Приобщени по делото са гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетелите Е. Т., С. Т., П. Й., Б. П., Б. Й., Е. П. е в контекста на събраните писмени доказателства и не въвеждат факти, налагащи застъпването на по-различни изводи от вече фактологично и правно обосноващите. Следва единствено да се посочи, че показанията на свидетелите П. Й. и Б. П. са в съответствие по между си и с посочените по-горе писмени доказателства и изясняват установяване на неплащането, времето и мястото му, както и предприетите действия за поставяне на скоба на лекия автомобил. Същите са еднозначно сочат, че към момента на извършване на проверките и поставяне на скобата в лекия автомобил не е имало никой. Изясняват и причините за неточно посочения час в снимковия материал.

В показанията на св. Е. Т. се сочат обстоятелства, че жалбоподателката е изпратила СМС за паркиране на лекия автомобил, че същият е видял отговора на същия от ЦГМ и че е проверил правилно ли е записан номера на лекия автомобил. Тези обстоятелства отговарят на посочените по-горе фактически установявания, тъй като действително в 11:56:05ч. жалбоподателката е изпратила СМС, за паркиране, но в „зелена зона“, а не за „синя зона“, в какъвто район е бил паркирал автомобила, в тази връзка показанията на свидетеля по никакъв начин не опровергават посочените по-горе писмени доказателства и свидетелски показания.

От показанията на свидетелите С. Т., Б. Й. и Е. П. не се съдържат данни за преки и непосредствени възприятия свързани с времето и начина на поставяне на скобата на лекия автомобил, същите изясняват други обстоятелства нямащи пряко значение за преценка на законосъобразността на процесния ПАМ, предвид на което и не се ползват от съда.

При така обсъдените доказателства съдът намира, че оспорваната ПАМ е разпоредена при правилно приложение на материалния закон. Фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП мярка за административна принуда, при наличието на който е законосъобразно прилагането ѝ, е ясно установен в законовата норма - да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно. Разпоредбата е императивна и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност, административният орган налага предвидената по закон ПАМ с цел заплащане на цената за паркиране и на разходите по прилагане на техническото средство.

Осъществени са всички материалноправни предпоставки по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП за принудително блокиране на лекия автомобил марка „Тойота“, с рег. [рег.номер на МПС] - паркиране на моторно превозно средство в зона, изрично обозначена с пътен знак за платено паркиране като „синя зона“, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане не е извършено към установения за валидността на плащането момент. Съобразиха се представените времеви данни, като се установи безспорно, че лекият автомобил е бил паркиран в „синя зона“ и до поставянето на скобата, не е било заплатено паркирането за този тип зона. Справката за неплатено паркиране и поставянето на скобата са се случили преди изпращането на СМС за заплащане на паркирането, което се установява от посочените по делото доказателства.

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваната ПАМ "Принудително блокиране на ППС чрез скоба" е материално законосъобразна и издаването ѝ съответства на целта на закона да се възстановят вредните последици от административното нарушение – използването на общинската

собственост без да е заплатена дължимата за това такса. Подадената срещу нея жалба е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски в размер на 1000 лева, представляващи адвокатско възнаграждение, които са доказани по основание и размер съгласно представения с отговора на касационната жалба договор за правна защита и съдействие. Възнаграждението е съобразено с фактическата и правна сложност на спора, както и обема на осъществено процесуално представителство. Не се възприема възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, свързано с липса на доказателства за плащане, предвид това, че възнаграждението било изплатено от трето лице, а не от титуляра по договора. Видно от представените доказателства, че договора е с надлежно посочен номер, а възнаграждението е платено именно по този номер на договор и за съда не е налице съмнение, че е налице плащане по същия договор. Обстоятелството, че плащането е извършено от трето лице не променя горните съждения и не установява липса на извършено плащане.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 79 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. Р., ЕГН [ЕГН], срещу принудителна административна мярка описана в протокол за блокирани автомобили от 24.01.2025г. на ЦГМ ЕАД, Район 8 + 9, изразяваща се в принудително задържане чрез поставяне на устройство тип „скоба” на лек автомобил марка „Тойота”, с рег. [рег.номер на МПС] , без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач, от служители на Център за градска мобилност ЕАД-гр.С., от "Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в "Център за градска мобилност" ЕАД- Ю. Д. В..

ОСЪЖДА А. Д. Р., ЕГН [ЕГН] да заплати на "Център за градска мобилност"ЕАД направените по делото разноски в размер на 1000 / хиляда/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.